

[Kristen Amby.]

havende Kommuner. Det gør de ogsaa i den meget mærkelige Kommune, som Ministeren har med, og som man kan finde i Bilag 9, denne Kommune, der vil kunne komme til at svare i fælleskommunal Indkomstskat 379 000 Kr. og i fælleskommunal Formueskat 141 000 Kr. Selv denne meget velstillede Kommune, som har en Grundskyldspromille paa 8 og en Skatteprocent paa 3,2, faar en Lettelse paa 95 000 Kr., det er givet nok, men den kommer altsaa af med over 1/2 Mill. Kr. Det maa være en mærkelig Kommune, der maa være adskillige Millionærer, ellers kan det dog ikke se ud, som det ser ud her; og jeg glæder mig til i det kommende Udvalg at faa oplyst disse forskellige Kommuners Navne.

Men det er jo ikke det, det kommer an paa, at Kommunerne faar Lettelser. Jeg indrømmer, at under Valgkampagnen, hvor man blev præsenteret for Udligningsforslaget, lod det til, at det var det, det alene kom an paa. Der mødte man frejdig med op rundt i Kommunerne og sagde: Du faar den og den Lettelse — saaledes mødte jeg det —, og den Kommune faar den Lettelse. Og jeg maa sige, jeg var sandelig ikke dygtig nok til at sige: Ja, men Modregningen? Hvor meget skal de af med igen? Det blev der slet ikke talt om. Men det afgørende er jo dog, hvad Kommunen reelt opnaar, eller rettere, hvad Kommunens Skatteydere opnaar i Skattelettelse eller eventuelt kommer til at betale i øgede Byrder, og jeg maa sige, at jeg er heller ikke dygtig nok til det endnu, for man kan vel nok omtrent fastslaa Lettelsen for de enkelte Kommuner, naar man har et Uddrag af Regnskabet, men hvad Kommunens Beboere skal yde som Vederlag i Skat, er det næsten umuligt at beregne, medmindre man da har en Oversigt over saa at sige hver enkelt Skatteydere Forhold, baade over dem, der har Ejendom, og dem, der ikke har Ejendom. Man kan nok se, hvad en Kommune skal betale i Grundskyld, men knap nok i Ejendomsskyld, og det er meget svært, hvis man ikke kan se hver enkelt Skatteydere Forhold igennem, at se, hvad Kommunen skal af med i Skat.

Derfor var det behageligt, om man kunde have sagt, at de Eksempler, Ministeren nævner paa Bilag 9, var typiske. Det siger nu Ministeren, at de er, men de kan ikke være typiske, det er simpelt hen umuligt. Det er allerede tidligere berørt, men jeg vil ogsaa gerne sige, at det kan ikke være typisk, at Købstadkommune C paa 8 200 Indbyggere med en Beskatnings-

brøk paa 94, altsaa under Gennemsnittet, med en Grundskyldspromille paa 1,60, langt under Gennemsnittet, Gennemsnittet er 6,26 for Købstadkommunernes Grundskyldsbeskatning, med en Skatteprocent, der ligger paa 8,8, altsaa over Gennemsnittet, der er paa 8,27 — jeg siger, at det kan ikke være typisk, at en saadan Kommune faar en Lettelse paa 51 000 Kr., nemlig en Lettelse fra 186 000 til 135 000 Kr. Det er muligt, at Tilfældet er rigtigt, det kan man ikke bestride, naar man ikke kender det, men typisk — og det siger Ministeren paa Spalte 2945, at hans Tilfælde skal være — det kan det ikke være.

Det kan heller ikke være typisk, at Kommune D under „II. Sognekommuner med over 2 000 Indbyggere“, der har en Beskatningsbrøk paa 97, altsaa ogsaa ligger under Gennemsnittet, en Grundskyldspromille paa 1,60, medens Gennemsnitsgrundskyldspromillen for Landkommuner er 12,35, og en Skatteprocent paa 6,5, naar Gennemsnittet er 5,48, den ligger altsaa lidt over Gennemsnittet — det kan ikke være typisk, at en saadan Kommune faar en Lettelse paa 11 000 Kr. rundt regnet.

Jeg mener heller ikke, det kan være typisk, at Landkommune C under „III. Sognekommuner under 2 000 Indbyggere“ med en Grundskyldspromille paa 10 og en Skatteprocent paa 4,4 faar en Lettelse, ganske vist ikke særlig stor, men dog en Lettelse. Jeg mener at kunne sige, at en Landkommune, som har en Grundskyldspromille paa 14,9, en Skatteprocent paa 5,0, altsaa knap nok Gennemsnittet for Skatteprocentens Vedkommende, men over Gennemsnittet for Grundskyldspromillen, faar ingen Lettelse. Den faar en Lettelse paa de direkte Udgifter, saa vidt jeg kan se paa 16 000 Kr. Jeg har set Regnskabet for 1935—36 efter. Hvis man anslaaer de Lettelser, Kommunen faar over Amtet, altsaa i Politiudgifterne — og det er jo den Vej, Ministeren har fulgt her —, maa det vel blive omkring en 1 500—1 600 Kr. Den faar altsaa en Lettelse paa i alt 17 000—18 000 Kr., anslaaet naturligvis, men jeg mener ogsaa at kunne sige, at den skal af med det samme i Skat. Den Kommune ligger dog med Hensyn til Skat snarere over Gennemsnittet end under Gennemsnittet, men i Ministerens Bilag ser vi, at Kommuner, der ligger under Gennemsnittet, faar en betydelig Lettelse. Derfor siger jeg, at selv om det kan være rigtigt med disse Kommuner, kan det i alt Fald ikke være typisk.

Ministerens mener at kunne fastslaa, at